

Titel: Kapitel 10.

Citation: "Kapitel 10.", i *1908/1909: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r19-shoot-chptrd1e2873/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1908/1909: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 101.

Rettens Formand kan meddele en Nævning Orlov under Samlingen for en bestemt Tid.

§ 102.

Viser det sig under Tinget, at det til en Sag fornødne Antal (§ 94 sml. m. § 839) ikke kan skaffes til Veje ved Indkaldelse af de tilsagte Hjælpenævninger, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning blandt de paa Aarslisten opførte Personer, som ere bosatte paa eller nær ved det Sted, hvor Retten holdes. Herved bliver Reglen i § 87 at iagttage. De udtrukne Navne tilføres Hjælpe listen og meddeles straks de beskikkede Anklagere, den eller de Tiltalte og deres beskikkede Forsvarere, hvorhos de paagældende straks indkaldes efter Reglerne i § 89 med Aftens Varsel.

§ 103.

Ved Tingets Slutning lader Rettens Formand Navnene paa de Nævninger, der efter Indkaldelse have givet behørigt Møde paa Tinget og ikke her efter Begæring paa Grund af en midlertidig Forhindring ere blevne fritagne for at gøre Tjeneste i Henhold til § 72 Nr. 9, udstryge paa Aarslisten. De saaledes udstrøgne ere kun forpligtede til paa ny at møde som Nævninger indenfor samme Nævningaar, naar der ikke længere paa Aarslisten findes opført mindst 88 Nævninger. De blive i saa Tilfælde alle at medtage ved Lodtrækningen. Tillige meddeles der de ovenmeldte Nævninger paa Forlangende uden Betaling Vidnesbyrd af Rettens Skriver om, at de have givet behørigt Møde under Tinget.

§ 104.

Der tilkommer Nævninger 3 Kr. for hver Dag, de i Anledning af Nævningehvervet holdes borte fra Hjemmet, og endvidere, naar de give Møde over 3 Kilometer fra den By, hvori de bo, eller, naar de bo paa Landet, fra deres Hjem. Godtgørelse for Billet til Jernbane (III. Klasse) og Dampskib (II. Plads), hvor saadant kan benyttes, og i øvrigt for Befordring frem og tilbage med 20 Øre for hver Kilometer, dog mindst 1 Kr.

§ 105.

Aarslisten samt Tingets Hovedliste og Hjælpe liste tilbagesendes efter Tingets Slutning til Formanden for Udvalget til Aarslistens Dannelselse.

Tredie Afsnit.

Sagførere.

Kapitel 10.

Sagføreres Beskikkelse og Adgang til at benytte Fuldmægtig m. m.

§ 106.

Sagførere beskikkes af Justitsministeriet. Beskikkelse meddeles paa Begæring enhver (Mand eller Kvinde), som har Indfødsret, har opnaaet 25 Aars Alderen, ikke

er ude af Raadighed over sit Bo, ifølge paalidelige Vidnesbyrd har ført en retskaffen Vandel og derhos opfylder de i de efterfølgende Paragraffer for de enkelte Stillinger foreskrevne Betingelser.

§ 107.

For at blive Højesteretssagfører udfordres, at den paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen med Karakteren laudabilis, samt at han enten i 3 Aar har været i Virksomhed som Landsretssagfører eller i lige Tid været i Virksomhed som Universitetslærer i Lovkyndighed eller Dommer, uden mod eget Ønske at være fjernet fra disse Stillinger paa en saadan Maade, at den almindelige Pensionsret er gaaet tabt eller indskrænket, og endelig at han har bestaaet den nedenfor i § 110 omhandlede Prøve.

§ 108.

For at blive Landsretssagfører udfordres, at den paagældende har bestaaet den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud illaudabilis efter denne Eksamens tidligere Ordning eller haud illaudabilis 1mi gradus efter den nuværende Ordning, samt at han i 3 Aar har været i Virksomhed som Underretssagfører eller har som autoriseret Fuldmægtig hos en Højesteretssagfører eller Landsretssagfører stadig deltaget i Behandlingen af Retssager. Endvidere skal han have aflagt den i § 110 omhandlede Prøve.

§ 109.

For at blive Underretssagfører udfordres, at den paagældende har underkastet sig den fuldstændige juridiske Eksamen, i det mindste med Karakteren haud illaudabilis, eller har opnaaet Karakteren „Bekvem“ eller „Første Karakter“ enten ved den juridiske Fællesprøve eller ved den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for studerede, samt at han enten i 3 Aar stadig har som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagfører deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Retssager, eller ogsaa, at han i lige Tid har været Retsskriver eller Politimester eller stadig har været i Virksomhed som Fuldmægtig under en Ret eller som autoriseret Fuldmægtig hos en Dommer eller en Politimester.

Til Udbringelse af de i de to foregaaende Paragraffer og i nærværende Paragraf ommeldte 3 Aar kan Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger sammenlægges.

Den, der er i Besiddelse af de Egenskaber, som udfordres for en højere Art af Sagførervirksomhed, er altid berettiget til at stedes til en ringere Art af Sagførervirksomhed.

§ 110.

Sagførerproverne for Højesteret og Landsretterne bestaa i, at den paagældende henholdsvis for Højesteret eller en Landsret udfører 4 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, nemlig to Straffesager, en som Anklager og en som Forsvarer, og to borgerlige Retssager, som han selv maa forskafe sig, og af hvilke i alt Fald den ene udføres for Sagsøgeren. Prøven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af vedkommende Domstol kendes forsvarlig.

Saaadan Prøve kan ingen underkaste sig oftere end 2 Gange, og ingen erholder Adgang til Prøven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilkendegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne erholde Beskikkelse henholdsvis som Højesteretssagfører eller Landsretssagfører.

§ 111.

For Beskikkelserne som Højesteretssagfører, Landsretssagfører og Underretssagfører erlægges Afgifter henholdsvis af 200, 120 og 60 Kr. — Afgifterne tilfalde Statskassen.

Forinden Beskikkelsen udleveres til vedkommende, har han at underskrive en højtidelig Forsikring om, at han med Flid og Troskab vil udføre de Sager, der betros ham, og at han i det hele vil samvittighedsfuldt opfylde sine Pligter som Sagfører. Formen for denne Erklæring fastsættes af Justitsministeren.

§ 112.

Udøvelsen af Sagførervirksomhed kan ikke forenes med noget Dommer- eller Retsskriverembede, nogen Øvrighedspost eller Ansættelse i Politiets Tjeneste, ej heller med noget Tjenesteforhold hos en Amtmand, Dommer, Politimester eller Retsskriver. Hvorvidt for øvrigt nogen offentlig Embeds- eller Bestillingsmand tillige kan udøve nogen Sagførervirksomhed, bestemmes af Kongen.

Ønsker en Sagfører, som befinder sig i nogen af de Stillinger, med hvilke Udøvelse af Sagførervirksomhed i Almindelighed er uforenelig, i et enkelt Tilfælde at overtage Udførelsen af en Retssag, skal dette dog ikke være ham forment, naar han dertil erholder sine Foresattes Tilladelse.

§ 113.

Den, der beskikkes som Højesteretssagfører, er, saa længe han vil benytte Beskikkelsen, forpligtet til at have Kontor i eller ved København. Landsrets- og Underretssagførere er forpligtede til, inden Beskikkelsen udleveres dem, at anmelde for Justitsministeriet, i hvilken Landsretskreds eller Underretskreds de ville have Kontor. Højesteretssagførere, som ikke have Kontor i eller ved København, blive, saa længe de beholde Kontor udenfor dette Sted, at betragte som Landsretssagførere. Enhver Sagfører, som flytter sit Kontor til en anden Retskreds, skal inden 14 Dage efter Flytningen anmelde denne for Justitsministeriet. Ingen Sagfører maa samtidig have Kontor i flere Underretskredse.

§ 114.

Højesteretssagførerne ere berettigede til at give Møde for alle Landets Domstole, Landsretssagførerne for begge Landsretter, Københavns Sø- og Handelsret og alle Underretter, Underretssagførerne for Sø- og Handelsretten i Sager, som i Medfør af §§ 215—16 vilde høre under Underret, samt for enhver Underret, jvf. dog § 100⁴.

Ingen Sagfører kan give Møde eller lade møde for en Ret, der beklædes af en Enkeltdommer, med hvem Sagføreren er gift eller er beslægtet eller besvogret i anden Grad af Sidelinien eller nærmere.

§ 115.

Under mundtlig Forhandling i Domssager for Landsret, Københavns Sø- og Handelsret i Sager, der i Medfør af §§ 215—16 vilde høre under Landsret, og for Højesteret er det ikke Sagførere tilladt at give Møde ved en anden, medmindre denne er en Sagfører, der vilde være berettiget til selv at møde for vedkommende Domstol i den paagældende Sag. Dog skal det være Sagførere tilladt ved enhver uberygtet Person at fremsætte og begrunde Begæring om Sagens Udsættelse paa Grund af Forhold, hvorved Sagføreren selv hindres i at give Møde.

§ 116.

Udenfor mundtlig Forhandling i Domssager for Landsret, Københavns Sø- og Handelsret i Sager, som i Medfør af §§ 215—16 vilde høre under Landsret, og for Højesteret samt uden Begrænsning for Underret og Sø- og Handelsretten i Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underret, er det Sagførere tilladt uden særlig Angivelse af Grund at lade møde for sig ved deres autoriserede Fuldmægtige.

Med Angivelse og paa Rettens eller Modpartens Forlangende Bevisliggørelse af lovligt Forfald kunne Sagførere under de i denne Paragraf omhandlede Rettergangsforetagender give Møde ved enhver uberygtet myndig Person.

§ 117.

Enhver Sagfører er berettiget til at have en autoriseret Fuldmægtig, der skal være en uberygtet Person, som har underkastet sig i det mindste den juridiske Fællesprøve eller den tidligere eller nuværende juridiske Eksamen for ustuderede. Autorisationen meddeles for Fuldmægtige hos Højesteretssagførere af Højesterets Formand, for Fuldmægtige hos Landsretssagførere af Formanden i vedkommende Landsret, for Fuldmægtige hos de Underretssagførere, der have Kontor i København, af Formanden i Københavns Byret og for Fuldmægtige hos andre Underretssagførere af Dommeren i den Retskreds, i hvilken vedkommende Sagfører har Kontor. De autoriserede Fuldmægtige skulle, saa længe de ville benytte Fuldmagten, have Bopæl i eller ved den Stad eller i den Retskreds, hvor deres Principal har Kontor.

*Kapitel II.***Sagføreres Rettigheder og Pligter.**

§ 118.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i denne Lov bestemt, eneberettigede til at udføre Retssager for andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt“) kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke vilde være berettiget til at give Møde som Sagfører for vedkommende Domstol i den paagældende Sag.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forseelsen er sket gennem Proformarethandler, ved hvilke det er givet Udseende af, at vedkommende optræder som Transporthaver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 119.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.